

Així s'ha tornat a la càrrega amb els Jocs d'Hivern

El projecte Pirineus-Barcelona 2030 agafa embranzida a l'escalf del nou clima de diàleg entre l'Estat i la Generalitat i amb un paper clau de Foment i Samaranch fill

Acte celebrat en favor dels Jocs per Sport Cultura Barcelona. | Sport Cultura Barcelona

El projecte de **Jocs Olímpics d'Hivern** Barcelona-Pirineus 2030 viurà en les properes setmanes una acceleració important. És el que es traspua en diversos sectors econòmics catalans després de la primera trobada entre els presidents **Pere Aragonès** i **Pedro Sánchez** (<https://www.naciodigital.cat/noticia/220997/aragones-sanchez-inicien-desgel?rlc=an>) de dilluns passat a Barcelona. En aquest acte, el president de Foment del Treball, **Josep Sánchez Llibre**, va esmentar en la seva intervenció el projecte olímpic com una de les prioritats del país, al costat de l'ampliació del Prat. El dirigent patronal va reclamar un gran acord entre totes les administracions.

De fet, aquest acord ja està molt madur. Només una signatura separa Catalunya de l'oficialització de la candidatura dels Jocs Olímpics d'Hivern **Barcelona-Pirineus 2030**: la del president de la Generalitat, que no ha estat possible per la situació de transitorietat política que ha viscut Catalunya. De fet, l'expresident **Quim Torra** ja havia compromès el suport de la Generalitat al projecte olímpic. Però el processament i posterior inhabilitació ho havien aturat.

Existia el temor que una repetició electoral a Catalunya podria deixar el projecte fora de combat, malgrat les declaracions de bona voluntat (<https://www.naciodigital.cat/pallarsdigital/noticia/14788/govern-comite-olimpic-reiteren-compromis-amb-candidatura-pirineus-barcelona-2030>) . Per això molts van respirar alleugerits al

comprovar que la legislatura es posava a caminar. El president espanyol, Pedro Sánchez, ja ha garantit el compromís de l'executiu. El president del **Comitè Olímpic Espanyol (COE)**, Alejandro Blanco, també ho ha fet, com el president aragonès, Javier Lambán. I tot indica que ara agafarà velocitat de creuer, amb l'inici del diàleg entre Generalitat i Estat.

Segons **fonts econòmiques**, el nou clima d'entesa que han iniciat Sánchez i el president català, Pere Aragonès, donarà fruits també en aquest assumpte. Darrera queden setmanes i mesos de contactes intensos entre les administracions, amb un paper determinant per part de sectors econòmics i amb un paper rellevant d'algunes figures.

[noticiadiari]2/221006[/noticiadiari]

En un projecte així, la coalició entre sectors diversos és essencial per coronar-lo. El paper de **Gerard Esteva**, president de la Unió de Federacions Esportives de Catalunya (**UFEC**), ha estat clau en la maduració de la candidatura. Ha estat a través de la UFEC que **Foment del Treball** està exercint un paper de lideratge en la iniciativa olímpica. En aquest sentit, un moviment estratègic rellevant es va produir el maig del 2019, quan la UFEC es va integrar a Foment.

[h3]Samaranch, un nom sempre present[/h3]

Des de la patronal s'ha fet una tasca d'establir ponts. La interlocució amb el Comitè Olímpic Internacional (**COI**) ha estat contínua. El paper jugat per **Juan Antonio Samaranch Salisachs**, fill de qui va ser president del COI, ha estat destacat en diversos moments de les converses. Samaranch ha estat membre de l'executiva del COI i en va ser vicepresident entre el 2016 i el 2020, quan va abandonar-lo per expiració de mandat.

Però la mà dels catalans és llarga al COI. I en totes les converses apareix el nom de **Pere Miró**, un home que va anar a treballar al COI en els anys del president Samaranch i que ara és director general adjunt del Comitè Internacional i una persona de la total confiança del seu actual president, **Thomas Bach**. Miró, hàbil diplomàtic, és considerat un home forjat en l'escola del COI. De pensament catalanista, va estar a punt de ser nomenat secretari general de l'Esport pel Govern Mas, però va preferir continuar al COI. L'any passat va rebre la **Creu de Sant Jordi**.

Tot i que el COI no ha fixat una data límit per oficialitzar la candidatura, es considera que anar més enllà del mes de setembre seria arriscat. És a dir, immediatament després dels **Jocs de Tòquio** (del 23 de juliol al 8 d'agost). Hi ha candidatures rivals. La japonesa Sapporo, la nord-americana **Salt Lake City** o **Vancouver** i **Whistler** al Canadà també acaronen el triomf. Però totes elles ja han estat seus d'uns Jocs d'Hivern, un fet que les afebleix davant d'un projecte com el dels Pirineus. De formalitzar-se la candidatura, Catalunya té molts punts per guanyar.

[despiece]**Una llarga història**

El 2010, l'aleshores alcalde de Barcelona, **Jordi Hereu**, va llançar la idea, mirant a la celebració del 2022. El nom, Barcelona-Pirineus, ja indicava la voluntat d'un encaix entre la ciutat i els municipis del territori. Després, **Xavier Trias** va fer seu el projecte, però pensant en el 2026 per assolir un consens molt majoritari. L'elecció d'**Ada Colau** el 2015 va aturar la iniciativa (<https://www.naciodigital.cat/noticia/89420/ada/colau/enterra/projecte/dels/jocs/olimpics/hivern>). Des del nou equip de govern es va al·legar que no hi havia "consens popular suficient". La reticència dels comuns envers els grans esdeveniments i l'aposta per fomentar l'esport de base van ser factors determinants del rebuig. Però Colau tampoc va tancar del tot la porta a una candidatura més endavant. El 2030 apareixia així com una nova oportunitat. [/despiece]